

ARMON VARASSA

A
OLIN NUORI USKOON TULIN, HETI RAAMATTUNI LUIN,
E⁷
SIITÄ KAIKILLE PIAN SAARNASIN.

OLI VIELÄ PALJON ÄÄNTÄ, KUIN KAUNIS KAKKU PÄÄLTÄ,
A
HURSKAUTTANI TOISILLEKIN TARJOILIN.

KERRAN NÄIN VANHAN MIEHEN, USKON ASKEL PUOLI TIEHEN,
A⁷ D
NÄYTTI JÄÄNEEN SIKSI HÄLTÄ KYSÄISIN.
E⁷

VELI MITEN MENE SULLA, EI OO KERSKAAMISTA MULLA
Hm E⁷ A
SANOI HÄN; ARMO RIITTÄÄ KUITENKIN.
kerto:

D A
ARMON VARASSA ILMAN ANSIOITA,
F^{#m} D A
MATKAA TEEN KANSSA RAKKAAN JEESUKSEN,
F^{#m} D A
ILMAN ARMOA EI UUSI AAMU KOITA,
E⁷ A
PÄIVÄ PÄIVÄLTÄ YMMÄRRÄN SEN.
viimeiseksi kolmekertaa, pelkät soinnut viimeisellä

A
TÄNÄÄN JÄLKEEN MONEN VUODEN, KADUN VARJOISENKIN PUOLEN,
E⁷
KÄYNYT OON, SITÄ KIELTÄÄ VOI EN.

ONTUNUT ON USEIN RIIMI, SILTI TAIVAALLINEN TIIMI,
A
AINA AUTTANUT ON TIEDÄN MÄ SEN.

NYT KUN HARVENEET JO HAPSET, LÄHTEE MAAILMALLE LAPSET,
A⁷ D
MIETIN MITÄ EVÄÄKSENSÄ ANTAISIN.
E⁷

NIINPÄ KERRON NUOREMMILLE MONI VEROIN PAREMMILLE,
Hm E⁷ A
TOTTA ON, ARMO RIITTÄÄ KUITENKIN.